

ข้ามห้วงน้ำ

บันทึกการเดินทางของดวงใจ

ธรรมสำหรับคนทำงาน
แจกฟรี เป็นธรรมทาน

อภาลิโก

อุททอง - ๓๙

Metadata : ข้อมูลหนังสือ

Book title : ข้ามห้วงน้ำ

Subtitle : บันทึกการเดินทางของดวงใจ

Editor - Created by : เรียบเรียง โดย

พระชัย & ดารณี เอไอ

Description : หนังสือธรรม แจกเป็นธรรมทาน

Language : Thai / ไทย

Category : Religion / Buddhism

Age : General audience

Size : Pocket Book A6

ปรับแต่ง/ตรวจทาน/จัดรูปเล่ม

- ดารณี เอไอ - เพื่อการแจกฟรี เป็นธรรมทาน

Contact : ติดต่อ - อุ๋ทอง - ๓๙

อาศรมปู่ทอง วิหารหลวงปู่เทพโลกอุดร

หุบเขาทรัพย์พุทอง ต.ดอนคา อ.อุ๋ทอง

จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐

โทร./ไลน์/Promptpay : 099-505-2244

Line@ id : @phrachai

Email : chaianunt@gmail.com

เฟสบุ๊ค : facebook.com/jayabhinunto

สารบัญ

คำนำ	4
๑. ณ ห่วงน้ำแห่งหนึ่ง	5
๒. น้ำไม่เคยบังคับใคร	6
๓. ดวงตา กับ ดวงใจ	7
๔. ยิ่งเห็นชัด ยิ่งมั่นคง	8
๕. ไม่มีอะไรยาก ไม่มีอะไรง่าย	9
๖. ทำจริง ปฏิบัติจริง	10
๗. ฟากหนึ่งของห่วงน้ำ	11
๘. โคตรภู — จุดเปลี่ยนของใจ	12
๙. ข้ามแล้วไม่ไหลย้อน	13
๑๐. สายน้ำแห่งอริยมรรค	14
๑๑. มนุษย์ ทิพย์ พรหม อรูปพรหม	15
๑๒. กระแสนิพพาน	16
๑๓. แดนสุขาวดี	17
๑๔. ที่สุดของการเดินทาง	18
บทส่งท้าย : คำอธิษฐานแห่งการวาง	19

คำนำ

หนังสือเล่มเล็กเล่มนี้ มิได้เขียนขึ้นเพื่อสอนใคร
หากเขียนขึ้นเพื่อชวน ท่านผู้อ่าน หยุดพักใจ
แล้วมองดูสายน้ำแห่งชีวิตของตนเอง

ชีวิตของเราล้วนไหลไปตามกรรมเจตนา
ดวงตา ลืมตาเห็นโลก
ดวงใจ หลับตาเห็นตนเอง

เนื้อหาในเล่ม เป็นเพียงอุปมาอุปไมย
อ่านเหมือนฟังเรื่องเล่าข้างสายน้ำ
ไม่จำเป็นต้องเข้าใจทั้งหมด
เพียงเปิดใจอ่าน แล้วปล่อยให้ธรรม
ค่อย ๆ ทำงานของมันเอง

หากหนังสือเล่มนี้
ช่วยให้ผู้อ่านเบาใจลงได้เพียงเล็กน้อย
ก็ถือว่าเจตนาสำเร็จแล้ว ในการให้ธรรมเป็นทาน
ส่งต่อกันไป ถึงเพื่อนๆในธรรม

เอวัง โหตุ

๑.

ณ ห้วงน้ำแห่งหนึ่ง

ชีวิต มิได้เริ่มต้นจากเสียงร้อง
แต่มักเริ่มต้นจาก เจตนา

เจตนาคิด
เจตนาพูด
เจตนาทำ

แล้วห้วงน้ำแห่ง กรรม
ก็ค่อย ๆ ไหลพาเราไป
โดยที่หลายคนไม่รู้ตัว
ว่าตนกำลังลอยอยู่กลางกระแสนั้น

ไม่มีใครถูกผลักลงน้ำ
และไม่มีใครถูกอุ้มขึ้นฝั่ง

ทุกคนลอยอยู่
ด้วย แรงใจของตนเอง

๒.

น้ำไม่เคยบังคับใคร

ห้วงน้ำแห่งชีวิต

ไม่เคยบังคับให้ใครลอยไปทางใด

แต่มันจะไหล

ไปตามองศาของใจ

ถ้าใจโน้มต่ำ

น้ำก็ดิ่งลงต่ำ

ถ้าใจยกสูง

น้ำก็พวยขึ้นสูง

โลกธรรมจึงไม่ใช่ศัตรู

มันเป็นเพียงแรงถ่วง

ที่ทดสอบความหนักแน่นของใจ

ผู้ใดรู้แรงน้ำ ผู้นั้นย่อมรู้ทางว่าย

ผู้ใดรู้ใจตน ผู้นั้นย่อมไม่จมน้ำ

๓.

ดวงตา กับ ดวงใจ

ดวงตา ลืมตาก็เห็น
รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส
และกรรม คือการกระทำ

ดวงใจ หลับตาก็เห็น
ความจำ ความคิด ความรู้
ความหวัง ความกลัว

และธรรมารมณ

ผู้คนมากมาย
มองเห็นโลกทั้งวัน
แต่ไม่เคยมองเห็นใจตนเอง

ทั้งที่...
ใจนี้แหละ

เป็นผู้เลือก ทิศทางของสายน้ำ

๔.

ยิ่งเห็นชัด ยิ่งมั่นคง

เมื่อใจเริ่มเห็นใจ
ความฟุ้งก็เบาบาง

เมื่อเห็นบ่อย
ใจก็มั่นคง เหมือนมือที่จับแก้วอยู่

เมื่อมั่นคง
จึงเริ่ม “วาง” ได้

เหมือนมือที่วางแก้วลง

ไม่ใช่วางโลก
แต่ วางการยึดโลก

ไม่ใช่วางแก้ว
แต่ วางการยึดแก้ว

ไม่ใช่หนีชีวิต
แต่ ไม่จมชีวิต

๕.

ไม่มีอะไรยาก ไม่มีอะไรง่าย

ธรรมะ

ไม่ใช่ของยาก

แต่ก็ไม่ใช่ของง่าย

มันเป็นของ “ตรง”

ที่ไม่ได้ธรรม

ไม่ใช่เพราะธรรมนั้นอยู่ไกล

แต่เพราะ ยังไม่ได้ทำ

การรู้เฉย ๆ ไม่อาจแทนการลงมือเดิน

การเข้าใจ ไม่อาจแทนการเห็นจริง

เมื่อยังไม่ทำ

จึงยอมยังไม่ได้ธรรม

ธรรมจึงยังไม่ปรากฏ

๖.

ทำจริง ปฏิบัติจริง

ถ้าทำจริง
จะเห็นจริง

ผลนั้นย่อมประจักษ์จริง

ธรรมไม่เลือกชนชั้น
ไม่เลือกวัย
ไม่เลือกเพศ

ไม่เลือกเวลา

เลือกเพียง
ความซื่อตรงต่อการปฏิบัติจริง

การปฏิบัติ ไม่ใช่การรอวันพร้อม

แต่คือการทำในวันที่ยังไม่พร้อม
แล้วค่อย ๆ เพิ่มความพร้อมขึ้นไป
ด้วยการทำซ้ำ ๆ อย่างรู้ตัว

๗. ปากหนึ่งของห้วงน้ำ

ปากหนึ่ง
ยังมัวเมาในโลกธรรม

ได้ก็สุข
เสียก็ทุกข์

สรรเสริญก็พอง
นินทาก็แฟบ

เหมือนเรือที่ยังไม่รู้จักหางเสือ
ปล่อยให้คลื่นพัดไป ตามยถากรรม

จึงเหนื่อย
ทั้งที่ยังไม่ถึงฝั่ง

และทุกข์
ทั้งที่ยังไม่รู้ว่

ทุกข์เพราะอะไร

๘.

โคตรภู - ภูเขาคู่ที่ไม่ใช่ภูเขาคู่

โคตรภู

ไม่ใช่สถานที่

แต่เป็น จุดเปลี่ยนของใจ

มันเหมือนภูเขาคู่ใหญ่

ใหญ่ขนาดโคตรใหญ่

ขวางหน้าอยู่

เป็นจุดที่ใจ

จะไม่เชื่อโลก ในแบบเดิม

และไม่เชื่อตนเอง เหมือนเดิม

เป็นจุดที่ ใจจะเริ่ม

เชื่อใน “ธรรม”

๙.

เมื่อข้ามไปแล้ว ไม่ไหลย้อน

เมื่อใจของทุกคน ข้ามโคตรภูไปแล้ว

มันจะเห็นชัดทั้ง 2 ฝ่าย

มันจะทำให้ ไม่มีใคร

คิดย้อนกลับไปเชื่อโลกแบบเดิมอีก

เหมือนคนที่รู้ว่า “ไฟร้อน”

ยอมไม่เอามือแช่ไฟเล่น

นี่คือ

ธรรมในฝ่ายโลกุตตระ

ไม่ใช่เพราะเก่ง

แต่เพราะ เห็นแล้ว

ไม่ใช่เพราะอยากได้

แต่เพราะ ปล่อยวาง

๑๐.

สายน้ำแห่งอริยมรรค

จากนั้น

สายน้ำจะพาไหลไปเอง

โสดาบัน — ใจไม่ตกต่ำ

สกทาคามี — ราคะโทสะเบาบาง

อนาคามี — ใจสะอาดจากกาม

อรหัต — ใจสิ้นภาระ

ไม่ใช่เพราะอยากเป็น

แต่เพราะ *ไม่มีอะไรให้ยึด*

อะไร ๆ มันก็ถูกละ ถูกวาง ไปหมดแล้ว

แต่ละขั้น ไม่ใช่บันไดแห่งอัตตา

หากแต่เป็นการสลัดทิ้ง

สิ่งที่เคยแบกไว้

จน “*ไม่เหลืออะไร*” ให้ถือ

๑๑.

มนุษย์ ทัพย์ พรหม อรูปพรหม

ภาพทั้งหลาย
เป็นเพียงชั้นของคลื่น

ใจที่ยังยึด
ย่อมยังเวียนว่าย

ใจที่ว่าง
ย่อมลอยเหนือคลื่น

ไม่ว่ามนุษย์
ทัพย์ พรหม อรูปพรหม

ถ้ายังมี “เรา”
ก็ยังมี การไหล

ไปเกิดมาเกิด
ยังภพน้อยภพใหญ่ เรื่อยไป

ถ้ายังมีการ “ปล่อยใจ” ให้ไหลตาม

๑๒.

กระแสนิพพาน

นิพพาน

ไม่อาจเรียกได้ว่า เป็นที่ไป

แต่คือ

การ ไม่ต้องไปไหน อีก

เป็นอายตนะที่มีอยู่

แต่ไม่ถูกรับครอบครอง

เหมือนความสงบ

ที่ไม่ต้องมีผู้สงบ

แต่เป็นที่

การไปต่อ สิ้นสุดลง

ไม่มีผู้ถือ

ไม่มีสิ่งให้ถือ

มีเพียงความ “ดับสนิท”

๑๓. แดนสุชาวดี

สุชาวดี
ไม่ใช่ดินแดนในแผนที่

แต่คือ
ใจที่ไม่มีเวร(ภัย)

ไม่มีหนี้(กรรม)
ไม่มีภาระ(ใดๆ)

เป็นความเบา ที่ไม่ต้องอธิบาย

สุชาวดี
จึงไม่ต้องสร้าง
ไม่ต้องรักษา
และไม่ต้องป้องกัน

เพราะไม่มีใคร
จะเข้าไป ทำลาย ได้

๑๔.

ที่สุดของการเดินทาง

ที่สุด

ไม่ใช่การได้อะไร

แต่คือ

การไม่ต้องเป็นอะไร

เมื่อไม่มีผู้เดิน

การเดินก็จบ

เมื่อไม่มีผู้ไป

ก็ไม่มีผู้ถึง

เมื่อไม่มีผู้ถือ

ภาระทั้งหลายย่อมวางลง

นั่นเอง

คือ การจบโดยไม่ต้องกล่าวลา

บทส่งท้าย

คำอธิษฐานแห่งการวาง

อะหัง วันทามิ

นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ

ขอให้นิพพาน

จงเป็นปัจจัยแห่งการรู้

การละ การวาง

และการหลุดพ้น

ไปจากทุกข์ทั้งสิ้น

ให้ทุกๆท่าน

จงถึงซึ่งบรมสุข

ที่ที่ไม่มีสุขอื่นยิ่งกว่า

คือพระนิพพาน เทอญ

เอวัง โหตุ - ขอโมทนา

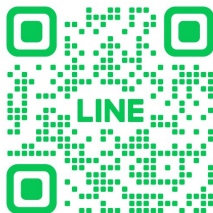
อกาลิโก

อุ่งทอง - ๓๙'

“พระชัย”

ในห่องกรรมฐานพิเศษ อาศรมปู่ทอง
วิหารหลวงปู่เทพโลกอุดร
หุบเขาทรัพย์พุทอง ต.ดอนคา
อ.อุ่งทอง จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐

๑๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

Line@ id : @phrachai

“บอกกันมา ว่าอยากอ่าน เรื่องอะไร”